''దేవుడు తనని దయ తల్చకపోతే, తనే దేవుడికి ఎదురుతిరగ దల్చుకున్నాడు. అందుకే ...అందుకేగా...''

తలగడ కిందే భద్రంగా దాచిన ప్లాస్టిక్ కవర్ని ఓసారి తడిమి చూసుకున్నాడు చిన్న పిల్లాడిలా!

గార్డినాల్ టాబ్లెట్లు వున్న కవర్ అది! పాతిక మాత్రలు వున్నాయి అందులో!

శిల్పని ఈ లోకంలో కల్సుకోలేడని తెలిస్తే, మనుక్షణం ఆ పాతిక మాత్రాలూ మింగేసి, పై లోకాల్లో ఆమెని కల్సుకోవాలని ఎప్పుడో నిర్ణయించుకున్నాడు. అందుకే గత రెండు నెలలుగా, అప్పుడప్పుడు కొని నిలవ వుంచిన స్టాకు ఆ మాత్రలు!

సత్యానికి తన నిర్ణయం తల్చుకోగానే కాస్తంత ధైర్యం, ఊరట కలిగాయి.

చెమట ఆరిపోయి ఒళ్లు పొడిగా తయారైంది. కళ్లూ పొడిగా...పొడిపొడిగా ... మండుతూ.

మళ్లీ పక్కమీద వాలాడు.

మండుతున్న కళ్లమీదికి నిద్ర రాలేదు.

మనసుని తవ్వి మళ్లీ పాత జ్ఞాపకాల్ని వెలికితీసి వాటిని తడమసాగాడు.

*　　*　　*

తోబుట్టువు కాకపోయినా, చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రుల్ని పోగొట్టుకుని అనాథగా మిగిలిన సత్యం మీద సరస్వతికి జాలితో కూడిన ప్రేమ! భర్త కాదంటున్నా, మొండిగా వాదించి పెద్దమ్మ కొడుకైన అతణ్ణి తెచ్చి యింట్లో వుంచుకుంది భార్య పట్టుదల తెల్సిన ఈశ్వర్రావు పోనీలే, యింటి పనులకో కుర్రాడిగానైనా వుంటాడని వూరుకున్నాడు చివరికి.

అయితే, బావ తనని చిన్న చూపు చూస్తాడని సత్యానికి చాలాకక్షగా వుండేది. బడిఎగ్గొట్టి తిరగటంతోనూ, చాటుగా సిగరెట్లు, సినిమాలు మరగటంలోనూ ఆయన మీది కక్ష తీర్చుకుంటున్నాననుకుని మురిసిపోతూ— స్కూల్ ఫైనల్‌కి వచ్చేసరికి వరసగా నాలుగేళ్లు తప్పాడు! అతడు తప్పినప్పుడల్లా ఈశ్వర్రావు అతణ్ణి దండించటానికి బదులు యీసడించుకుని వదిలేసేవాడు. సరస్వతి కన్నీళ్లతో అతణ్ణి బుజ్జగించేది.

అయినా చదువుమీద శ్రద్ధచూపని సత్యం తన కన్నా ఆరేళ్లు చిన్నదైన శిల్ప యస్సెల్సీ స్కూల్ ఫస్టున పాసయ్యేసరికి, అంతా, 'ఏరా, నీకన్న నీ మేనగోడలే నయం' అని వేళాకోళాలు చేసేసరికి పౌరుషపడ్డాడు!

ఈశ్వర్రావుకి కూడా చెప్పకుండా, పుట్టిన తేదీ మార్పించుకుని, మెట్రిక్‌కి కట్టి అహో రాత్రులూ చదవటం ప్రారంభించాడు— ఓ స్నేహితుడి గదిలో.

మెట్రిక్ ఫస్ట్‌క్లాసులో పాసయిననాడు ఆ మాట ఈశ్వర్రావుకి చెబితే, ఆయన హేళనగా నవ్వాడు!

విరాగి

''ఏం— పంతం పట్టి మెట్రిక్ పాసయితే శిల్పని నీకిచ్చి చేస్తాననుకున్నావా?'' అన్నాడు.

ఒళ్లెరగని ఆవేశం వచ్చింది సత్యానికి.

''శిల్పకి నాకన్నా మంచి మొగుడు దొరుకుతాడా?'' అన్నాడు కోపంగా. విరసనగా నవ్వాడు ఈశ్వర్రావు.

''శిల్ప డాక్టరవుతుందిరా! దానికి డాక్టర్నే మొగుడిగా తెస్తాను'' అన్నాడు

''నేను ఇంజనీర్నవుతాను! శిల్ప చేత అవుననిపించుకుని మరీ చేసుకుంటాను దాన్ని.'' అన్నాడు సత్యం.

''ఇంజనీ రవ్వటం యస్సెల్సీ తప్పినంత తేలిక కాదు. బోడి మెట్రిక్ పాసు కాగానే దేశాన్ని ఏలే తెలివితేటలు సంపాదించావనుకోకు!'' అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

పౌరుషంతోనూ, కోపంతోనూ సత్యం మనసు భగ్గున మండిపోయింది.

''సరిగ్గా ఆరేళ్లు టైమివ్వు నాకు. నేను ఇంజనీర్ని కాలేకపోతే మళ్లీ నీ మొహం, అక్క మొహం, శిల్ప మొహం చూడను. మరి ఇంజనీర్ని అయితే, శిల్పని నాకిచ్చి చేస్తావా?'' సూటిగా అడిగేశాడు.

''నిన్ను చదివించటానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు. అయితే, పి. యు. సి తప్పితే మాత్రం ఇంక నా నించి ఏ సహాయమూ అందదు'' ఖండితంగా చెప్పాడు ఈశ్వర్రావు.

శిల్పమీద మనసు పెంచుకున్న సత్యం అన్నంత పనీ చేసి కష్టపడి బి. ఇ. పాసయ్యాడు అప్పటికే శిల్ప లిటరేచర్‌తో ఎమ్. ఏ చేసింది. ఈశ్వర్రావు సత్యాన్ని అల్లుడిగా చేసుకున్నాడు. లోకాని కంతటికీ చక్రవర్తి అయినంతగా పొంగి పోయాడు సత్యం. బొంబాయిలో ఓ పెద్ద ప్రయివేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరికింది. వెంటనే శిల్పతో సహా బొంబాయి వచ్చేశాడు.

*　　*　　*

''ఏడాది కూడా కలిసి కాపురం చేయలేదు పూర్తిగా. కొత్త దంపతులన్నట్టుగానే వున్నాయి కోరికలు ఇంకా. ఇంతలోకే దేవుడికి కన్ను కుట్టిందా? ఎందుకు మమ్మల్ని విడదీశావ్ దేవుడా—ఏం చేస్తున్నావ్ మాభవిష్యత్ కలల్ని?''

సత్యానికి చిన్నప్పటినించీ తనుపడ్డ కష్టాలు, ఎదుర్కొన్న అవమానాలు మళ్లీ మళ్లీ గుర్తుకు రాసాగాయి.

''అన్నిటినీ సహించి, శిల్పకోసమే కష్టపడి చదివి, శిల్పకోసమే భవిష్యత్తుని యింత సుందరంగా మలుచుకోవాలని తాపత్రయపడ్డాడు.

ఇప్పుడేం జరగబోతోంది? అన్నీ సవ్యంగా జరిగి, ఆనందాన్ని పంచుకోబోయేంతలో అదృష్టం తనకి ఎదురు తిరగబోతోందా?

డాక్టర్లు చెప్పిన రోజు... దగ్గరపడిపోయింది. తన శిల్ప క్షేమంగా బయటపడుతుందా? తనని మళ్లీ చేరుకుంటుందా?

ఒక్కరోజు బస్ ఆలస్యంగా అంది, యిల్లు చేరటం ఆలస్యమయేసరికి బలవంతం చేసి స్కూటర్ కొనిపించింది తనచేత. ఒక్కసారి చిన్న యాక్సిడెంట్ జరిగేసరికి, స్కూటర్ మళ్లీ బయటకు తియ్యనియ్యలేదు!

ప్రాణానికి ప్రాణంగా ప్రేమించే తన శిల్పకి తనిచ్చిన ప్రతిఫలం ఏమిటి? మరణవేదన! అంతేనా?

ఆమె ఆస్పత్రి పాలవబోతోందని తెలిసీ తను అక్కడికి వెళ్లటానికి కూడా వెనుదీశాడు.

అవును... ఆమెకేదైనా జరిగితే... తను ఎదురుగా వుండి భరించలేడు.

అందుకే... అందుకే... దూరంగా ఇక్కడే వుండిపోయాడు. కానియ్... ఏం జరగాల్సివుంటే అదే జరుగుతుంది. తనకి విరుద్ధంగా దేవుడు తీర్పు యిస్తే తన నిర్ణయం తనకి వుండనే వుంది.

మళ్లీ శిల్ప ఉత్తరం గుర్తువచ్చిందతనికి—

''...నాకేమవుతుందోనన్న భయం నాకు

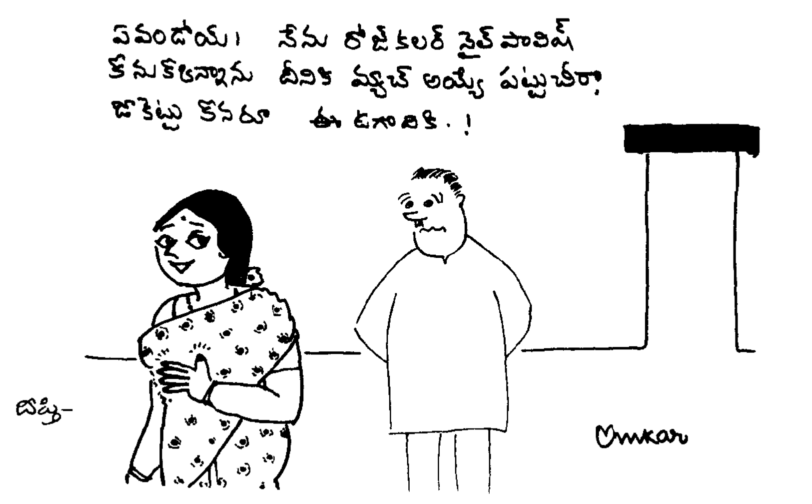

లేదండీ—నాకేమయినా అయితే మీరేమయిపోతారో నన్నదే నా భయం నేను లేకుండా మీరు వుండగలరా ? ఈ ఎడబాటుకే ఎంతో తల్లడిల్లి పోతున్నారే శాశ్వతంగా నేను లేకుండా పోతే. . మీరు పిచ్చివారైపోతారేమోననే నాకు బాధగా వుంది. మీ బాధ తల్చుకుంటేనే నాకు కళ్లనీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. మనసు పిండుకు పోతోంది . .''

''ప్రాణాపాయంలో వున్నా తన గురించే దిగులు !'' మంచమ్మీదే దొర్లుతూ భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించాడు సత్యం— ''భగవాన్, రక్షించు నా శిల్పని ! అంతకంటే మరేమీ కోరను నిన్ను !''

* * *

ఉదయం లేచి కార్యక్రమాల్ని కొనసాగిస్తున్నా గానీ సత్యం మనసు మనసులో లేదు. టిఫిన్ కోసం ఉప్మా కలియబెట్టుకున్నాడు. తినబోతుండగా వేడివేడి దోశలు, కొబ్బరి పచ్చడి ప్లేటుతో వచ్చి పక్కనే కూర్చుంది శిల్ప.

''నాకిప్పుడు టైం లేదంటుంటే ఇన్ని దోశలేమిటీ ? తీసెయ్ ...''

''టైం లేకపోవటమేమిటమ్మా! బంగారం కదూ... నోరు తెరవండి. నేనే తినిపించేస్తా. మీ పనులు మీరు చేసుకుంటూ వుండండి. చెప్పి నప్పుడల్లా నోరు తెరుస్తూ వుండండి చాలు !''

''తినిపించేబదులు నువ్వే తినెయ్ రాదూ.''

''పైకి ఎన్ని కబుర్లు చెప్పినా నేను తిన్నంత మాత్రాన మీ ఆకలి తీరదు కదా !''

''అసలు నాకు ఆకలే లేదంటుంటే ''

''ఇప్పుడుండదు నా ఎదురుగా ! ఫ్యాక్టరీకి వెళ్లగానే మొదలవుతుంది. అబ్బబ్బ ... అయినా నోట్లో పెట్టింది మింగటానిక్కూడా ఇంత అల్లరయితే ఎలా చెప్పండి .''

దృశ్యం చెదిరిపోగా టిఫెన్ ప్లేటు తీసుకు వెళ్లి సింక్‌లో పడేసి చెయ్యి కడుక్కున్నాడు సత్యం.

''మళ్లా అలాటి రోజులు వస్తాయా?

విరాగి

లేక .. లేక . ఇహ శాశ్వతంగా తనకీ వంటరి బతుకేనా?

గబగబ బట్టలు వేసుకుని ఆలోచనల్ని పార ద్రోలాలన్నట్టుగా, ఎవరో తరుముతున్నంత వేగంగా ఇంటికి తాళం పెట్టి స్కూటర్ తీసుకు బయటపడ్డాడు.

''అదిగో ... మళ్లీ నేను లేను కదా అని స్కూటర్ బయటకు తీశారు కదూ...''

వెనకనించి శిల్ప అంటున్నట్టే వినిపించింది. తల విదిలించి, స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు.

కార్డ్ పంచ్ చేసి సెక్షన్లోకి నడుస్తుంటే, కొదండరామయ్యగారు కనిపించారు దూరంగా, ఆయన స్టోర్స్ సెక్షన్లో సీనియర్ ఆఫీసరు. పెళ్లికాకముందంతా సత్యం ప్రాణాలు తోడేశాడు తన కూతుర్ని చేసుకొమ్మని! సత్యం తనకి బంధం ఏనాడో ముడిపడి వుందని చెప్పినా, మనసు మారుతుందేమో నన్నట్టుగా చాలా తంటాలు పడ్డాడు. సత్యం శిల్ప మెళ్లో మూడుముళ్లూ వేసేదాకా ఆయననించి తప్పించుకోవటానికి అంత గానూ తంటాలు పడవల్సి వచ్చింది!

సీట్లోకి వెళ్లి కూచోగానే కోదండరామయ్య గారి రూపమే మళ్లా కళ్ల ముందు మెదిలింది సత్యానికి.

''చూడు బాబూ, నువ్వింకా చిన్నవాడివి. జీవితమంతా ముందరే వుంది. నీకు శిల్ప మీద వున్న ప్రేమని కాదనను. అయితే పోయినవాళ్లతో పాటు మనమూ పోలేం కదా! కనీసం బతుకు సవ్యంగా జరిగిపోవటానికయినా నువ్వు మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోక తప్పదు.''

మా అమ్మాయికి ఇంకా పెళ్లి కాలేదు. దేవుడు మీ ఇద్దరికీ రాసిపెట్టి వుండబట్టే అది ఇంకా పెళ్లి కాకుండా మిగిలి వుందేమో ...

''స్టాపిట్ ...'' అరిచాడు సత్యం. ఆ గదిలో ఎవరూ లేనందున సరిపోయింది. చుట్టూ చూసి సిగ్గుపడి తలదించుకున్నాడు తనకి తనే గిల్టీగా ఫీలవుతూ.

''ఛ... ఛ .. ఏమిటీ వక్రపుటాలోచనలు ' ఎంత దూరం ఆలోచిస్తోందీ పాడుమనసు !

అయినా శిల్పకేమైనా జరిగితే మరుసటి రోజుకి తనూ ఈ భూమ్మీద వుండకూడదని నిర్ణయించుకున్నాక కూడా ఈ రెండో పెళ్లి ఆలోచనలూ అవీ ఏమిటి... నాన్సెన్స్... తనసలు ఈ ఆలోచనలన్నిటికీ మొత్తంగా ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టెయ్యకపోతే ఇవాళే పిచ్చి ఎక్కేలా వుంది! అనుకున్నాడు. మనసుని అదుపులో వుంచుకో టానికి ప్రయత్నిస్తూ టేబిల్‌మీది ఫైళ్లని ముందుకు లాక్కున్నాడు.

పదకొండు గంటల ప్రాంతంలో ఫోన్ మోగింది. యథాలాపంగా ఎత్తిన సత్యం 'సార్ ట్రంకాల్ ఫ్రం హైదరాబాద్' అన్న ఆపరేటర్ కంఠం విని రక్తమంతా ఒక్కసారి మొహంలోకి పొంగగా,

''యస్ . . కనెక్ట్ ప్లీజ్'' అన్నాడు కంగారుగా...

''స్పీకాన్'' అంది ఆమె.

''హలో .హలో...'' శక్తినంతా గొంతు లోకి తెచ్చుకుంటూ అరిచాడు సత్యం. అవతలి నుంచి వినబడే గొంతు మాత్రం నూతిలోంచి వస్తున్నట్టు వుంది ఎవరిదో మగ కంఠం. అంతకి మించి మరేం తెలియటం లేదు !

''హలో ..హలో...'' అంటూనే వున్నాడు లైన్ డిస్కనెక్ట్ అయిపోయింది.

వెంటనే ఆపరేటర్‌కి ఫోన్ చేశాడు. కాల్ డిస్‌కనెక్ట్ అయిందనీ, మళ్లా ప్రయత్నించమనీ చెప్పింది.

''అది బావ గొంతే అయివుంటుంది వెధవ లైన్. .డిస్కనెక్ట్ అయిపోయింది! ఏం చెప్తున్నా డాయన? శిల్ప ఎలా వుందో !

తనంతట తనే ట్రంకాల్ చేస్తేనో ? పోనీ యస్‌టిడి. ఏదైనా మాత్రం ఏ నంబర్ కని చెయ్యటం? బావ ఇంటిచుట్టుపక్కల ఫోన్‌లేదు. వాళ్లు హాస్పటల్‌కి వెళ్లిపోయారేమో నను కున్నా తనకి హాస్పటల్ పేరైనా తెలీదు !

ఏ హాస్పటల్లో జాయిన్ చేస్తారో తెల్సు కోని తన తెలివి తక్కువకి తననే తిట్టుకున్నాడు సత్యం

మళ్లా పిచ్చి మొదలయింది!

ఆలోచనలు...ఆలోచనలు...చావు...బతుకు ...రెండో పెళ్లి... 'ఎందులకీ కన్నీరు ? ఎందు కిలా వున్నారు ?''

''రింగ్...రింగ్...'' ఫోన్ మోగింది ఒక్క ఉదుటున అందుకున్నాడు.

''సర్. హైద్రాబాద్ పార్టీ ఆన్ దిలైన్'' చెప్పింది ఆపరేటర్.

''హలో...హలో...నేను సత్యాన్ని బావా !'' గట్టిగా అరిచాడు.

"ప్రతీక్ష"

లలి చూత బాలపల్లవ ఖాదనాత్తక
షాయకంఠాగ్ర భాసమ్మలయిన
మధురసోదయ నవ్యమందార పుష్పగే
హాంగణాతిధులయం దమృతమయిన
ఆమూల శిఖర రాగావతారములు—కిం
శుకవృక్ష తతులందు సొబగులయిన
వలలిత కుంద కుట్మల మనోహర పరీ
మళ వీచికల కెల్ల చెలువులయిన

నాటి వేనాటివో చైత్ర నవ్యరుచులు
తరలివచ్చి నా హృదయ కేదారమందు
కొలువుసేయునంచును కంటకొనల వ్రేటి
యాశలను నించిమాతు దిగంతములకు!

చిరకాలాంచిత మత్ప్రతీక్షను తపశ్శ్రీ
యంచు లోనెంచి భా
సురతేజోవధి రూపుగొన్నయటులై
సూక్ష్మాకృతి చైతన్య సుం
దరధారాతతిచే హృదంతరమును నుద్యత్
స్వాదు పూర్ణంబుగా
విరియం జేయగ రాగిదే! సలలితోర్వీభూష.
చైత్రాగమా!!

అకుదూసిన మొక్కలందున నంతన్స
మాధిమగ్నంబైన మహిత రుచులు
చిగురు వైచెదు కొమ్మ చివరలో పొంచి
చూచెదు చైతన్య సూక్ష్మరుచులు
హరిత లావణ్యమౌ యామూల సౌందర్య
పత్రకోటులలోని ప్రథితరుచులు
మొగ్గతొడిగెదు రెమ్మ మొదళులలో నిక్కి
వికసింప వేచెడి విధృతరుచులు

కలసి—మాతోట—దివ్యలోకముల గెలిచి
వేచియుండెడు పూవులర్పింప నీకు!
తృప్తిద ధ్వనిలో జడత్వంబులిగిరి
యాంతరానంద వీచిక లావరింప!!

స్మృతుల విస్మృతులలో మతికి భాస భాస
గాఁదోచుచుండు సంస్కార ధార
లౌకికార్థాగతలంపట జంబాల
పటలిలో వెలుగు చిత్పధమహస్సు
బహుళ మిధ్యా సౌఖ్యభావనా కల్లోల
రాజి నూగాడు వైరాగ్యరేఖ
తతముహుర్ముహురావృత వ్యక్తమోహాంధ్య
సంఘంబులం జీల్చు జ్ఞాన కళిక

వరగ నేనాడు హృదయ దర్పణమునందు
ప్రతిఫలించి—యవిచ్ఛిన్న పథముఁ జూపు
నో—తలంపగానాడె విఖ్యాత నిత్య
నవ్యమధుమాస కాంతులు నాదు మదికి!!
పూచిన ప్రతి తరువును—మధు
వేచిన ప్రతికుసుమ లలిత హృదయముఁగని—నా
చూచెదు నిత్య హృదంత ర
మౌ చైతన్యము; వసంతమా!! యందివే!!

—బులుసు వేంకటేశ్వర్లు

విరాగి

హలో... నమస్తే సార్, నేను నందనా ఇంజనీరింగ్ నుంచి రాఘవరావుని మాట్లాడు తున్నాను...సార్, మా కొటేషన్ అందిందను కుంటాను..."

ఒక్కసారిగా గాలి తీసినట్లయిపోయింది సత్యానికి. మాట్లాడుతున్నది బావ కాదు!...

"చూడండి! కొటేషన్స్ చాలావచ్చాయి. అవన్నీ చూడాలి... మీరిలా ఫోన్లమీద ఫాలో అయినంత మాత్రాన పనులు జరిగిపోవు. వెయిట్ ఫర్ అవర్ డెసిషన్."

ఒళ్లు మండి పోతుండగా, కరుగ్గా అనేసి, ఫోన్ క్రెడిల్ మీద పడేశాడు.

పనిమీద మనసు నిలువనంటోంది. శలవు పడేసి బయటికి పోయినా ఏం చెయ్యాలి? అంత కన్నా ఇక్కడ పడుండటమే నయం. ఏ ఫోనో వచ్చి విషయమన్నా తెలిసే అవకాశం వుంది.

చికాగ్గా ఫోనెత్తాడు— కాంటీన్‌కి కనెక్షన్ అడిగాడు.

'ఓ కాఫీ, ఓ పాకెట్ సిగరెట్లు పంపించు' చెప్పి, కుర్చీలో అసీజీగా జేరగిలబడ్డాడు.

కాఫీ తాగుతుండగా వర్క్‌షాపులోంచి ఫోన్ వచ్చింది— ఏదో ప్రాబ్లం!

ఆ తరువాత రెండుగంటలు పనిలోనే దొర్లి పోయాయి.

లంచ్ టైం కావటంతో మళ్లా ఆలోచనలు ముసురుకున్నాయి సత్యాన్ని. తోటి ఫ్రెండ్స్ మాటలు అతడి చెవుల్ని కూడా సోకడం లేదు. అన్యమనస్కంగానే రెండు ముద్దలు తిని లేచిపోయాడు.

మూడు గంటలకి జనరల్ మేనేజర్ ఛాంబర్లో మీటింగ్ వుంది. ఆ పేపర్స్ చూసుకోవటం, అందుకు సంబంధించిన సూపర్‌వైజర్లని పిలిచి ఇన్ఫర్మేషన్ తీసుకోవటంతో మూడు గంటలు ఇట్టే కొట్టేశాయి. హడావిడిగా ఫైలు తీసుకుని మీటింగ్‌కి వెళ్లిపోయాడు.

మీటింగ్ మధ్యలో వుండగా ఫోన్ వచ్చింది. జనరల్ మేనేజర్ పి. ఏ. వచ్చి చెప్పింది మెల్లగా—

"సార్, మీకు ట్రంకాల్"

జి. యం. లో 'వన్ మినిట్ సార్' అని చెప్పేపాటి కర్టెసీ కూడా మర్చిపోయి కుర్చీని తన్నుకుంటూ లేచి పక్క గదిలోకి పరుగెత్తాడు సత్యం.

"హలో... హలో..." గొంతు చించు కున్నాడు.

"నేన్రా బావని!"

"చెప్పు బావా... నేనే సత్యాన్ని. ఎలా వుంది శిల్ప?

"అరగంట క్రితమే ఆపరేషన్ జరిగింది. మొదటి కాన్పుకి ఇలాటివన్నీ యీ రోజుల్లో మామూలేరా! అబ్బాయి పుట్టాడు. బంగారంలా వున్నాడు. శిల్ప కులాసా, ఇంకా బయటకి తీసుకు రాలేదుగానీ — ఇద్దరూ క్షేమమే! నీకు వెంటనే చెప్పాలని..."

"థాంక్యూ బావా! థాంక్యూ...థాంక్యూ" ఆనందతో గొంతు పూడుకుపోయింది సత్యానికి.

* * *

ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు సత్యానికి.

ఆలోచించుకుంటుంటే ఆ సాయంత్రం దాకా తను పడ్డ ఎగొనీకి తనకే నవ్వొస్తోంది—

'డెలివరీ' కోసం కూడా తను ఎందుకు అంత చెడుగా ఆలోచించి అంత వైరాగ్యం చెందాడు?'

చేత్తో దిండు కింద తడిమి,- గార్డినాల్ మాత్రల పొట్లం తీసి దూరంగా విసిరేశాడు.

'శిల్ప మీద తనకున్న అవ్యాజానురాగమే తను ఇంతగా అప్‌సెట్ అవటానిక్కారణమా? లేక ప్రతి మగాడు భార్యని మొదటి డెలివరీకి పంపి ఇలాగే ఆలోచిస్తాడా?'

అర్థం కాలేదతనికి.

'ఏదేమైనా యీసారి డెలివరీకి ఇంతగా వర్రీ కాకూడదు' అనుకున్నాడు అప్పుడే!! ★